

Libris .RO

The Old Chief Mshlanga.

No Witchcraft for Sale

Doris Lessing

Copyright © 1951 Doris Lessing

Toate drepturile rezervate

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel: 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372;
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

www.litera.ro

Bătrânul Șef Mshlanga.

Vrăjile nu-s de vânzare

Doris Lessing

Copyright © 2016 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Irina Horea

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Justina Bandol

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Seria de ficțiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidrașcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LESSING, DORIS

Bătrânul Șef Mshlanga. Vrăjile nu-s de vânzare.

The Old Chief Mshlanga. No Witchcraft for Sale /

Doris Lessing; trad.: Irina Horea - București:

Litera, 2016

ISBN 978-606-33-1125-3

I. Horea, Irina (trad.)

821.111(94)-31=135.1

DORIS LESSING

Bătrânul Șef Mshlanga • Vrăjile nu-s de vânzare

The Old Chief Mshlanga •
No Witchcraft for Sale

Bătrânul Șef Mshlanga

Au fost frumoși anii aceia de hoinăreală prin brusă, pe pământurile fermei tatălui ei, care, ca orice fermă de-a albilor, era în mare parte neexploată, pătată doar ici și colo de mici suprafețe cultivate. Între ele, nimic altceva decât copaci, iarbă rară și înaltă, măcăniș, cactuși, fâgașuri, iarbă și vegetație pitică, și iar măcăniși. Iar pe steiul ce zvâcnea în sus, împins la suprafață din pământul fierbinte al Africii în cine știe ce evuri neînchipuit de îndepărtate, acum un labirint de scobituri și spirale săpate de soare și de vântul călător peste atâtea mii de mile de spații și brusă, se cățara fetița ai cărei ochi nu vedeau nimic altceva decât un râu palid, străjuit de sălcii, și un castel lucind stins în depărtare, sau care cânta de fiecare dată: „Pânza zbură cât colo-ndată, Oglinda-i spartă roată-roată...”¹

¹ Citar din balada de inspirație medievală *Doamna din Shalott* de Alfred Tennyson (1809–1892), poet englez victorian. Versiunea în limba română îi aparține Crinei Miron. (n.red.)

The Old Chief Mshlanga

They were good, the years of ranging the bush over her father's farm which, like every white farm, was largely unused, broken only occasionally by small patches of cultivation. In between, nothing but trees, the long sparse grass, thorn and cactus and gully, grass and outcrop and thorn. And a jutting piece of rock which had been thrust up from the warm soil of Africa unimaginable eras of time ago, washed into hollows and whorls by sun and wind that had traveled so many thousands of miles of space and bush, would hold the weight of a small girl whose eyes were sightless for anything but a pale willowed river, a pale gleaming castle – a small girl singing: “Out flew the web and floated wide, the mirror cracked from side to side...”

În timp ce-și tăia drum printre insulele verzi ale tulpinilor de porumb, cu frunzele arcuite deasupra capului, asemenea unor catedrale marmorate de lumina soarelui, și călca sub picioare bulgării de pământ roșu, câte o dantelărie fină de plante parazite, presărată cu steluțe sângerii, îi aducea în minte o formă întunecoasă și cocârjată ce bolborosea prevestiri: iat-o, vrăjitoarea Nordului, născută în pădurile reci de la miazănoapte, stătea în fața ei printre lanurile de porumb, iar lanurile erau cele care păleau și se dizolvau, lăsând-o în stăpânirea rădăcinilor noduroase ale unui stejar, cu zăpada căzând în valuri, moale și albă, și focul tăietorului de lemne trimițându-i în semn de bun venit dogoarea sa roșie din desigurul trunchiurilor de copaci.

Oare copilul alb care-și deschide privirile curioase asupra unui peisaj violent și arid, inundat de soare, n-ar trebui să-l accepte ca aparținându-i, să se familiarizeze cu măcăcinii și arborii *msasa*, să-și simtă sângele pulsând liber și reverberând în cadența anotimpurilor?

Pushing her way through the green aisles of the mealie stalks, the leaves arching like cathedrals veined with sunlight far overhead, with the packed red earth underfoot, a fine lace of red starred witchweed would summon up a black bent figure croaking premonitions: the Northern witch, bred of cold Northern forests, would stand before her among the mealie fields, and it was the mealie fields that faded and fled, leaving her among the gnarled roots of an oak, snow falling thick and soft and white, the woodcutter's fire glowing red welcome through crowding tree trunks.

A white child, opening its eyes curiously on a sun-suffused landscape, a gaunt and violent landscape, might be supposed to accept it as her own, to take the *msasa* trees and the thorn trees as familiars, to feel her blood running free and responsive to the swing of the seasons.

Dar copila aceasta nu era în stare să vadă arborile *msasa* sau măcăcinii așa cum erau ei. În cărțile pe care le avea, găsea povești despre zâne de pe alte meleaguri, râurile ei curgeau domoale și liniștite, știa cum arată frunzele de frasin sau stejar, cum se numesc micile vietăți ce trăiesc în pâraiele din Anglia, pe când cuvântul *veld*¹ însemna pentru ea meleag necunoscut, deși ea nu avea amintiri despre nimic altceva.

Din pricina aceasta, mulți ani la rând, *veld*-ul a fost cel care i-a părut ireal, soarele îi era străin, iar vântul vorbea un grai ciudat.

¹ Peisaj specific Africii meridionale, întindere plată acoperită cu iarbă și vegetație pitică (în limba afrikaans în original)

This child could not see a *msasa* tree, or the thorn, for what they were. Her books held tales of alien fairies, her rivers ran slow and peaceful, and she knew the shape of the leaves of an ash or an oak, the names of the little creatures that lived in English streams, when the words “the *veld*” meant strangeness, though she could remember nothing else.

Because of this, for many years, it was the *veld* that seemed unreal; the sun was a foreign sun, and the wind spoke a strange language.